

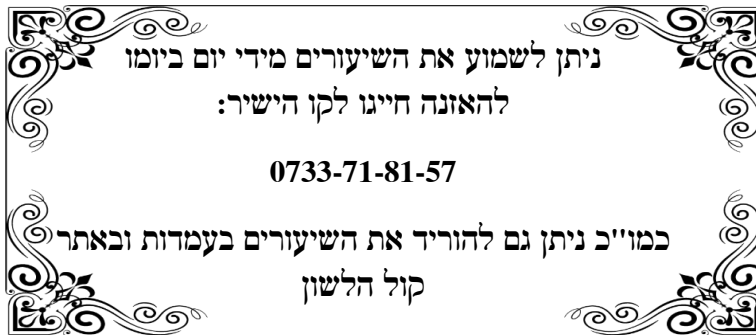
בעזהשי"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

ראה

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

זמני השיעורים המתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת "אור משה" הפיקוס 4 אופקים
בימים א' ב' ג' ד' 12 שעה בין מנחה לערבית, מועבר בשידור ישיר ב"קול הלשון".
ביהכנ"ס אור אביעזרי בכולל יום שישי בשעה 11:45 מועבר בשידור ישיר ב"קול הלשון".

בבית הכנסת "אהבת שלום" רח' אבוחצירא אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
שיעור בשבת בשעה – 18:00

בבית כנסת "ר' דוד ומשה" רח' קיבוץ גלויות אופקים
שעה לפני צאת שבת עד צאת שבת [לפי לוח אור החיים]

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתרים "גליונות" "דרשו" "אופיס יהודי" "לדעת" "קול הלשון"
וכן ניתן להורידו מעמדות קול הלשון ברחבי הארץ
© כל הזכויות שמורות למערכת

להזמנת הרב להרצאות ושיעורי תורה 052-765-4865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'

מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 0733-579-610 \ 052-765-4865

פרשת ראה תשפ"ו

להודות על קומה 5!!!

לפני מספר שנים, היינו עם אחד הבנים בבית חולים שניידר, והיינו צריכים לעלות לקומה 5, ובמעלית עלו איתנו אנשים נוספים, שאלתי אחד מהם: האם אתה צריך לצאת בקומה 5? ענה לי: הלוואי, הלוואי שהייתי צריך קומה 5 ואותו אדם המשיך לקומה 7 קומה של החולים במחלה הידועה... לא עלינו ולא עליכם.

בתוך כל מצב רפואי שאדם נמצא, באיזה מצב שלא תהיה תמיד תסתכל קדימה ותודה על כך שאתה לא בקומה 7... על כך שאתה במצב לא יותר גרוע ויש בני משפחה לצידך, כי יש אנשים שנמצאים בבית חולים ואין להם מכר או בן משפחה שיעמוד לצידם, ולא נעים לומר, אבל אנשים שלא באים אליהם ואין בן משפחה לצידם, אתה רואה את העצבות על הפנים שלהם, אוי אוי כמה שזה משפיע, הביקורים והמלפונים ממש עוזרים. ושלא תחשבו לרגע, שהמבקרים הבאים לקרוביהם או

למכריהם באים בגלל שיש להם זמן מיותר, ממש לא!!! לאף אחד אין זמן מיותר, מה שהם מגיעים זה בגלל שיש להם מודעות למה שזה גורם.

ובורא עולם לא לחינם הכנים אותי למקום הזה, כדי להעביר הלאה שכל ביקור חולים וכל טלפון משפיע על כל היום, ואני לא מדבר על ביקורים של גדולי הדור הרב פינקוס שליט"א והרב אביטל שליט"א רבני הקהילה בעיר אופקים שזכינו לביקורם, שזה ממש מעיף אותך גבוה... גם ביקור של אדם רגיל, חבר, ידיד, בן משפחה נותן לך הרגשה טובה, וההרגשה הטובה הזו חד משמעית גורמת לריפוי.

הכל לילד אחד, שווה?? תחליטו אתם!!!

"תתן לתן לו ולא ירע לך בך בך תתן לו פי בגלל תדבר תזה יכרך ה' אלקיך" [ט"ו, י"]

במצוות הצדקה, יש עוד דבר מעניין, אומרים חז"ל: "כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמיים"

שהם מאוד אהבו כל חייהם, זונחים אותם, ואומרים להם: אתם לא חשובים לנו כלום, ובמקרים כאלה, גם אם הבן יושב על כמה מיליוני דולרים הפגיעה הרגשית קיימת.

והנה אותם אחים היו כמה סנטימטר מעל הקרקע, והחליטו שאם זה רצון האמא הם לא יריבו על זה, ואפילו שבליבם הם מאוד כעסו וכאב להם ההתנהגות הלא נאותה הזו, אבל הם החליטו שהם מוותרים.

אותו בן שנתנו לו את הדירה היה גר בצפון, והיה לו עורך דין שטיפל לו בהעברת הדירה על שמו.

יום אחד, מתקשר אליו עורך הדין ואומר לו: משה, אתה שומע??? אמר לו: כן, מלידה ברוך השם, ובשתי האוזניים 😊, אמר לו: תקשיב, העברתי לפני 10 דקות את הדירה על שמך באופן סופי!!!! אתה יכול להיות רגוע...

אני ואתם לא יודעים חשבונות שמיים, אני לא נביא ולא בן נביא, אבל כשרואים על הלוח את הספרה 1 ועוד

[שבת קנ"א] אם אתה מרחם על חברך, בורא עולם ירחם עליך, מחקר חדש שהתגלה לאחרונה 😊 שהעולם הוא עגול, תעשה טוב תקבל טוב!!!

סיפור שהגיע למערכת הגליון, בלעדי לקוראי מקשיבים, הסיפור הוא על משפחה שחיה באחדות מופלאה, והאמא שהיתה אלמנה, מאוד אהבה את הילדים, אבל היה ילד שאותו אהבה במיוחד, ובצוואתה, היא רשמה עליו את הדירה שהשאירה ואת כל הנכסים, ולשאר הילדים היא לא נתנה כלום, מסוג האנשים שאומרים לך: תגיד תודה! שנתתי לך לאכול בתור ילד, ולא הוצאתי אותך לעבוד 😊.

לאחר מספר שנים, כשנפטרה וכל האחים ראו את הצוואה, הם היו בהלם!!! איך, איך זה שהאמא זרקת את כולם לקרשים... מה אנחנו היינו עיזים בשבילה???? איך אפשר לעשות כזה דבר???

צריך לדעת, שהורים שמתנהגים בצורה כזו, הרבה לפני הכאב שיש לילדים על הכסף, כואב להם הפגיעה הרגשית שאותו אבא או אותה אמא

עוד אחים אתה לא בן יחיד, ודבר
שגורם צער לשני, לא נכנסים אליו,
בורחים ממנו כמו מאש.

צדקה למי שחי כמו טייקון!!!

"נתון תפן לו ולא ירע לבקד
בתתן לו פי בגלל תדבר תזה
יברקד ה' אלקיד" [ט"ו, י"]

אחד מגבאי הצדקה בירושלים הגיע
לרב מטשעבין, ואמר לו: הרב, אני
מתפטר, אני לא יכול יותר להיות
בתפקיד הזה.

למה??? שאל הרב, ענה לו גבאי
הצדקה: כיון שלפני כמה ימים אספתי
כסף לצורך הכנסת בלה, והסתובבתי
בין הבתים כדי להתרים אותם, הגעתי
לבתיים שיש שם עניות גדולה,
וביקשתי מהם צדקה, הם נתנו לי,
ואחר כך הלכתי והבאתי אותם
למשפחה הנזקקת.

ואני רואה שהם מבוזים את הכסף על
סידור פרחים, על מנות יוקרה ועל כל
מיני מותרות, ואני לא מסוגל להכיל

1, אז יודעים שהתשובה היא 2 !!!
ואת זה יכול לומר לך גם ילד בגן.

שעה לאחר העברת הדירה על שמו
של האח הזה, שגרם צער לכל האחים,
בן מיעוטים שיצא לעשות פיגוע, פגע
בו ראשון והרג אותו באכזריות
גוראה....

את החשבון תמשיכו אתם, אני חושב
שכל מילה מיותרת, אתה עשית צער
לאנשים, עשית צער לשאר האחים,
חבה, חבה, לבורא עולם יש את כל
הזמן, והוא יתפוס אותך, אוהו יתפוס
אותך...

ואגב, חורים שגורמים למחלוקת בין
האחים, על ידי חלוקות לא הוגנות,
מובא בספרים שאין להם מנוחה,
אין!!! אז עם קצת מחשבה על
העתיד, הרבה מחלוקות יכלו להימנע.

תשאלו מה הבן אשם???? אמא שלו
רשמה הכל עליו, מה רוצים ממנו???

התשובה: שגם אם אתה רואה
שהחורים שלך עשו כזה דבר, אתה
אמור להיות עם שכל, ולדעת שיש לך

מאוד שהם עושים באולם יקר כי הצד השני חייב לעשות שם, הוא חייב לקנות דווקא את הרכב הזה כי יש לו צורך שאתה לא יודע, העיקר שאנחנו נתנו להכנסת כלה לצורך צדקה, וקיימנו מצוות צדקה, מה אכפת לנו מה הם עשו עם הכסף???

עדיף את ה"היא" ולא נחש!!!

משפחת פערל בירושלים ידועה בהכנסת אורחים המדהימה שלהם, איך שהם מקיימים כפשוטו "כל דכפין ייתי ויכול" ביאור: "כל מי שרעב יבוא ויאכל", אין זמני קבלת קהל, אין כללים, אין אותיות קטנות, ללא הגבלת זמן, ובכל שעה הבית עובד ומקבל אנשים.

ולפעמים, אלו אנשים קשי יום שמתמודדים עם בעיות, ולא רק שדואגים להם לארוחה, אלא גם מטים אוזן קשבת לכל בעיותיהם, כאילו היו אחד הפסיכולוגים.

הסיפור שלנו היה אצל משפחת פערל בחודש תמוז תשפ"א, כאשר האבא

את זה, כי איך אני יכול לקחת ממשפחות שזה הלחם שלהם, ולתת למשפחות שזה לא הלחם שלהם, אלא הקצפת שלהם 😊.

אמר לו הרב מטשעבין: אתה יודע מה זו מצות פדיון שבויים???? מצות פדיון שבויים, זה כאשר בא פריץ וזורק את מושק'ה היהודי לתוך הבור, ואנחנו באים ואוספים מאנשים פרוטה לפרוטה ולוקחים מאנשים שאין להם כלום, ומשלמים לפריץ הון תועפות כדי שיוציא את מושק'ה מהבור, והפריץ הולך וקונה עם זה "דוגלי" מאכל לכלבים.

תגיד לי, שאל הרב מטשעבין: נראה לך שמותר לקחת מאנשים שבקושי גומרים את החודש [יותר נכון לומר שהחודש גומר אותם 😊] ולתת לפריץ לקנות עם זה אוכל לכלבים?????

שאל הגבאי את הרב: מה זה משנה מה הפריץ עושה עם הכסף???? העיקר פדינו שבויים.

אמר לו הרב: אותו הדבר כאן, מה אכפת לך מה הם עושים עם כספי הצדקה שהבאת להם, יכול להיות

את הדלת והכניסה אותה, היא הכינה לה ארוחה כולל מנות פתיחה.

והאמא עם כל הסבלנות כאילו היא עכשיו אחרי מנוחה של כמה שעות, ישבה איתה ושמעה את כל הצרות שלה, ואת כל הקשיים, והגישה לה לאכול עוד עד שהיא סיימה לקח הרבה זמן, ולבסוף הודתה לה ונפרדה ממנה.

וכשסיימה, שלחה האמא את הילדה שתלך לישון על המטה של האבא שבאותו הזמן שהה בחו"ל.

הילדה הלכה לחדר השינה וחזרה כשהיא חיוורת כסיד, האמא נבהלה ושאלה אותה: מה קרה??? אמרה לה: יש שם נ-ח-ש ע-נ-ק!!!!

האמא שלחה את הילד הגדול שילך לחדר, ויזיז לה את השמיכה, כנראה היא רואה איזה צל של שמיכה או משהו בסגנון, וגם הילד חוזר חיוור, ואומר לאמא שלו: יש שם נחש XXXXXXL 😊 בגודלם"בדלעולם" שאפילו בגני החיות לא רואים כזה דבר, משהו בגודל ע-נ-ק.

שהה בחו"ל, והאמא שהתה מחוץ לעיר, היא חזרה רק בשעות הערב לביתה עייפה מכל הנסיעות, היא חיכתה עד שיחזרו הבנים מהלימודים, ואחר כך מיד היא תיתן לעצמה מנוחה מכל היום העמוס שעברה.

אחרי שהגיע אחרון הבנים לבית, היא ישבה עם כולם, כשלכולם היא מגישה פרוסת עוגה וכוס שוקו חם שהם היו מחכים לזה כל היום, וכשסיימה, היא התכוננה לשינה ולפתע דפיקות בדלת.

הצצה קטנה ב"עינית", והם ראו שזו "היא" מי זו אותה אשה שמוגדרת "היא"? זו אשה ערירית ללא משפחה, שכל היום מלאה בתלונות, ואפילו מתאים לומר שהיא "משובשת" קצת... החיים לא הטיבו איתה, ומידי פעם היא היתה מופיעה בביתם ומבקשת ארוחה לא רגילה עם כל התוספות.

הבנים אמרו לאמא, שעכשיו לא כדאי לפתוח לה את הדלת, כיון שהיא עייפה ואולי תוותר פעם אחת, אבל לאמא זה בכלל לא היה שיקול, היא פתחה לה

ראיתי מביאים מהזוהר הקדוש: שלפעמים, ישנו מצב שמידת הדין מתוחה על האדם, והקב"ה מזמין לו עני או אביון, כדי שירחם עליו ויתן לו צדקה, ובזכות החסד הזה הקב"ה מרחם על אותו אדם ומסלק מעליו את מידת הדין.

ולפי זה יש שמפרשים את הפסוק "ונתן לך רחמים, ורחמך" שברגע שהאדם צריך ישועות, אז הקב"ה נותן לו רחמים, דהיינו, שמזמין לו מצב שהוא יוכל לרחם, ועל ידי כך "ורחמך", מתוך שהאדם מרחם מרחמין עליו מן השמים.

לדעת, שכל מקרה שהגיע לפתחנו יכול להיות שאכן הוא ההצלה שלנו, בורא עולם רוצה לנסות אותנו האם אנחנו מרחמים, ואז הוא ירחם עלינו.

לחשוב פעמיים לפני שעונים "לא", כיון שברוב המקרים, אם האנשים פנו אליך תחשוב שהם התגברו על הבושה הטבעית שלהם, וזה אומר שהם באמת במצב שהם זקוקים לעזרתך.

כיון שכל אדם לא אוהב להיות תלוי באחרים, ואם הוא פונה לעזרה, סימן

האמא שהבינה שזה משהו רציני, והיא כשיש מקק היא עולה על השולחן, כשיש נחש זה לעלות מינימום לגג (כ) הלכה מיד לחדר וסגרה את הדלת וסתמה בסמרטוטים את החריץ מתחת לדלת, ולמחרת, על הבוקר היא הזמינה לזכר נחשים.

הוא נכנס לחדר ולכד את הנחש, ואמר להם: נחש ענק כזה, נשיכה אחת שלו זה תחנה סופית, ה' ישמור, ויש לכם נם שלא ישנתם באותה שעה, שאילו הייתם ישנים יכול היה להיות אסון עם כמה הרוגים, ה' ישמור.

האמא שהבינה את המשמעות, אספה את ילדיה, ואמרה להם: אתם זוכרים שאותה אישה הגיעה, ואמרתם לי שאני אעלה לישון ושלא אפתח לה את הדלת??? תתארו לכם, שאכן הייתי עולה לישון, והנחש היה מגיע באמצע הלילה.....

בורא עולם שלח לי לבחור בין לפתוח לאישה קשת היום ולעזור לה, לבין הנחש, ואני ברוך השם התגברתי על הקושי ובחרתי לפתוח לאישה, ובזכות זה ניצלתי מהנחש.

אמר לו הבעש"ט: אני מברך אותך, שמהר מאוד יהיה לך טוב בחיים, והכל ישתנה למזוכה.

החסידים שהיו עם רבם לא הבינו, איך מהר מאוד יהיה לו טוב בחיים??? מה גם, שהוא לא כזה צעיר, אבל הם כבר התרגלו שמה שהרב אומר או מברך זה קורה, איך??? הם לא יודעים, אבל הם בן יודעים שצדיק גוזר והקב"ה מקיים.

אחרי שבוע, פגש הבעש"ט ביוסל'ה שואב המים, ושאל אותו: יוסל'ה, מה שלומך???

ענה לו יוסל'ה: ברוך השם!!! כמו שאומרים העולם יותר טוב מזה נשתגע 😊, תודה להשם שאפילו שאני בגיל שבעים אני עדיין שואב מים ושומר על פעילות גופנית, ותודה להשם שהבת שלי השתחררה מהבעל הזה, ואני כל כך שמח שהם גרים אצלי, ילדים זה שמחה הם מביאים לי שמחה, אני מרגיש איתם צעיר...

כעת החסידים הבינו את הברכה של הרב, שהרי המציאות של יוסל'ה לא השתנתה, הכל נשאר אצלו אותו

הוא כי כלו כל הקיצין... לכן, כדאי לחשוב פעמיים לפני שעונים "לא", וגם אם אתה לא יכול לעזור בכל הסכום שביקשו, לפחות תעזור בחלקו.

הצייר הזוכה???

"ראה אנכי נתן לפניכם היום בְּרָכָה וקְלָלָה" [י"א, כ"ו]

סיפר אבי מורי שליט"א: על הבעש"ט הקדוש זצ"ל, שבאחד הימים, כאשר היה עם תלמידיו, הוא פגש ביוסל'ה שואב המים של העיירה, שאל אותו הבעש"ט: מה שלומך???

ענה לו שואב המים: מה אני לך הרב, המצב שלי על הפנים, אני בגיל שבעים, עדיין עובד בעבודה פיזית וסוחב דליי מים, והגב שלי כבר לא אותו דבר כמו פעם... הכל נהיה קשה יותר, וגם יש לי את הצרה הזו שהבת שלי סבלה הרבה שנים מבעלה והתגרשה ממנו, והגיעה לגור אצלי עם כל חמשת ילדיה, בקיצור: החיים לא פשוטים.

הברכה והקללה תלויים ב"ראה",
בראייה שלנו את החיים.

מסופר: על מלך שרצה לפרסם את
דמות דיוקנו בכל רחבי ממלכתו, אבל
פניו היו מצולקות, ובעין אחת הוא לא
ראה, ולא רק זה, היתה לו גם גיבנת,
אבל כל זה לא הפריע לרצון שלו
לפרסם את תמונתו.

לצורך כך הוא לקח שלושה ציירים
הכי מפורסמים, וביקש מהם שיציירו
אותו, הצייר הראשון צייר אותו כמו
שהוא בדיוק עם הפנים המצולקות ועין
אחת שלא רואה, וכמובן עם הגיבנת.

איך שהמלך ראה את הציור הזה, הוא
ה-ת-ע-צ-ב-ן, ואמר לצייר: אתה
נורמלי שאני אפרסם כזו תמונה?
כולם יצחקו עלי!!!

הצייר השני שמע את זה וצייר את
המלך עם פנים חלקות, שתי עיניים
רואות, מבנה גבוה ונראה טוב, הוא
היה בטוח שאם הוא צייר כזו תמונה,
הוא הולך לזכות בתחרות הזו, אבל איך
שהמלך ראה את זה הוא כעס, תגיד

הדבר, מה שהשתנה זו רק ההסתכלות
שלו על הדברים בחיים.

אם עד שבוע שעבר הוא ראה את
שאיבת המים כדבר קשה שכבר אין לו
כח בשבילו, היום הוא מודה לה' שנותן
לו את הכח לשאוב מים, אם עד שבוע
שעבר הוא התלונן על כך שהבת שלו
עם כל ילדיה נמצאת אצלו בבית, היום
הוא מודה לה' שהם גרים אצלו.

הכל השתנה אצלו לטובה, איך??
בראייה שלו את הדברים בחיים.

ההבדל בין אושר לעושר הוא האות
"עין" בלבד, במילה עושר יש עין...
כדי לרמוז שכדי להיות עשיר חייב
שהעין תראה טוב, עושר הוא לא
המתכון לאושר, האושר האמיתי
נמצא במי שמסתכל במבט נכון על
החיים.

הכל תלוי בעין... כיצד אדם מסתכל
על מצבו, ורבותינו קיפלו את כל זה
במשפט אחד: "איזהו עשיר השמח
בחלקו" [מסכת אבות ד', א']

וזה מה שהתורה באה לרמוז לנו: "ראה
אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה"

גם אם יש גיבנת וגם אם עין אחת לא רואה... עם קצת רצון אנחנו יכולים להוציא את השני מוב ולא משנה מה באמת מצבו.

הכל עניין של זוויות.

מניזות שלא צריך להיות ברוקר כדי להשקיע!!!

"וּבְךָ בָּחַר ה' לְהִיטֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה" [י"ד, ב']

סיפר אבי מורי שליט"א: את הסיפור הזה סיפר אברך המתגורר בסנהדריה, סיפור שקרה איתו, וממנו נלמד שאין מושג כזה של "יהודי פשוט" או אם תרצו, לא כל יהודי הוא פשוט, אבל כל יהודי הוא קודש קודשים ☺.

וכך הוא מספר: יש אדם מבוגר שגר בבניין לידי, אדם שהולך עם בגדים פשוטים ונקיים, אבל פשוטים שבפשוטים, הוא גר בבית בן קומה אחת, ולכן אף אחד לא התעניין בו, מידי פעם אני רואה אותו הולך עם עגלת שוק ועושה את הקנייה היומית

לי, אתה ליצן??? מי ידע שזה אני??? זה נראה בכלל מישחו אחר...

אם תוריד את הכתר לציור הזה, זה יראה אדם אחר לגמרי, על זה אומרים: אין קשר בין המצולם לכתבה.

הצייר השלישי צייר את המלך כשהוא רוכב על סוס וכולו מקופל, וכיון שהוא כך באמצע דהירה ומנסה לצוד, אז לא רואים את הגיבנת שלו, והוא נראה מכוון את הרובה ציד לאיזו חיה, אז עין אחת שלו נראית סגורה כמו שהיא באמת, אבל זה נראה כך כיון שהוא באמצע ציד, וכיון שהוא מכוון אז הפנים שלו מקומטות ולא רואים את הצלקות שעליהן.

מיותר לציין שהוא היה הזוכה.

מה הוא עשה??? הוא צייר את אותה תמונה אבל בזווית שלא מדגישה את החסרונות, מי שרואה בצורה כזו הוא הזוכה, הוא המנצח, הוא מלך אמיתי.

זה דבר שכל מחנך או הורה צריך שיהיה לו בארגו הכלים, שבכל ילד, בכל תלמיד, הוא ידע לראות את הזווית החיובית ולהדגיש אותה.

הזה לא הייתי מאמין שהוא כזה גאון בתורה ומנצל את זמנו כך.

אמרתי לעצמי, כמה זהירות צריכה להיות עם כל אדם, אתה לא יודע מי האדם העומד מולך, יתכן והוא אדם שמחזיק את העולם כולו על הכתפיים שלו.

בימי בין הזמנים, זה זמן שבחורי הישיבות ולומדי התורה יוצאים לאגור כוחות, ומטבע הדברים אנחנו פוגשים בהם.

ביום יום, אתה לא תראה אותם, הם נמצאים עמוק עמוק בתוך הישיבה, בתוך הכוללים, שוכחים מכל העולם... אבל עכשיו כשרואים אותם, זהירות!!! עומד לפניך אדם ממחזיקי העולם!!!! שלא תעשה טעויות, וח"ו שלא תזרוק מילה לא במקום, כיון שזה יכול לעלות יקר!!! ולפעמים יקר מאוד...

וגם לצד השני, אם אתה זורק מילה טובה, מפנק אותו באיזה שוקולד, או איזה שטר, אשריך, קנית את עולמך.

אם בזכותך הוא יחזור לזמן אלול, בהרגשה של אני שווה, מעריכים אותי,

שלו, בבית הכנסת הוא מגיע לתפילות, וגם שם עושה רושם שחוץ מסידור הוא לא פתח שום ספר מעולם...

יום אחד, הוא דופק על הדלת שלי, ומבקש ממני שאני אבדוק לו את התפילין, ומכיון שאין לו עוד תפילין, הוא ביקש שאני אודרו בכדיקה, כבר באותו יום הודעתי לו שיש לו בעיה בבתים של התפילין, הוא התחנן אלי שאני אסדר לו את זה באותו יום, כדי שמחר הוא יוכל להניח אותם בתפילת הנץ.

אמרתי לו שאני אשתדל, ויתכן שאסיים מאוד מאוחר, הוא ביקש ממני שאני אשים לו את זה בסיום העבודה על דלת ביתו, בשתיים בלילה רק סיימתי, כשיצאתי לתת לו את התפילין הייתי בטוח שאני אראה בית חשוק, ואני אשמע אתו חורפ...

אבל אני רואה שהבית מואר ואני שומע אותו יושב ומתענג על לימוד התורה, דפקתי לו על הדלת בעדינות ונכנסתי, דיברתי איתו על מה שהוא למד, והתברר שהוא גאון... הייתי ה-מ-ו-ם, ריבוננו של עולם!!! על הזקן

של אדם: דירה נאה, אשה נאה וכלים נאים.

ראיתי מביאים בשם הרבי מרוז'ין: שבאמת, אין שום הבדל אם יש לאדם דירה כזו או אחרת, וכן באשה וכלים, כיון שמתרגלים להכלל, אולי בהתחלה הוא יתרגש קצת, אבל לאחר כמה חודשים הוא לא יתרגש בכלל, כיון שהוא כבר התרגל.

והסביר פשט: מה נותן הרגשה טובה לאדם בדירה או באשה או בכלים??? זה אך ורק דעתו של האדם...

אם האדם ב"דעתו" רואה חיובי, רואה בעין טובה, אזי הוא יראה בבית שלו את הבית הכי מדהים עלי אדמות, ואם הוא יראה נכון הוא יגלה שאשתו היא האשה הכי מיוחדת בתבל, ואם היו מציעים לו היום את אשתו הנוכחית הוא היה נותן לה דירה 😊.

וכן בכלים, הוא נוסע על רכב מעשן משנת תרפפום וכשהוא בא להדליק מזגן נפתח לו הבנאז' 😊 והוא מבסוט... כאילו הוא על פורשה,

יהיה לך חלק בהתקדמות שלו, זה סוג של מניית, שגם בלי להיות ברוקר שווה להשקיע בהן.

פורשה או סוסיתא??? תלוי בכ'!!!

"וְהָיְתָה אִךְ שְׂמִיחַ" [ט"ז, ט"ו]

אם נתבונן, התורה מצווה אותנו הרבה פעמים על השמחה, ויותר מזה, כאשר חסרה השמחה בעבודת ה' שלנו, יש עלינו תביעה, כמו שהתורה אומרת בקללות, שהן מגיעות לאדם כעונש על כך שהוא לא עבד את ה' בשמחה "פֶּתַח אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב" [דברים כ"ח, מ"ז]

והאמת, שמי שמביא את השמחה זה האדם עצמו, הכל תלוי בהסתכלות שלו איך הוא רואה את החיים, האם הוא מסתכל על כל דבר במשקפיים חיוביות או במשקפיים שליליות???

הגמרא ב"מסכת ברכות" [נ"ז] אומרת: שלשה דברים מרחיבים דעתו

ולמה????? כיון שהכל תלוי בדעתו של האדם, בכל דבר הוא יכול לבחור לראות את הטוב, או לראות בכל מקום כמה שחסר לו, כמה לא טוב.

אומרים, שיכולים להיות שני אנשים שגרים בעמק, האחד רואה את זה "מגדל העמק" בכל עמק הוא רואה מגדל, והשני רואה בזה "עמק הבכא", לאחד זה וואו, ולשני זה פ'סרא [על הפנים...]

זה מה שהגמרא אומרת: שלשה דברים, אפשר להרחיב אותם איך????? על ידי דעתו של אדם, אם הוא יסתכל עליהם בראיה הנכונה הוא יהנה מהקיים.

הסתכלות כזו לא באה ביום אחד, ולמען האמת גם לא ביומיים... ☺
הסתכלות כזו, היא באה כאשר אדם מרגיל את עצמו בכל מקום שהוא מגיע, לחפש כמה מעלות טובות למקום עלינו.

זכורני, שלפני קרוב לעשור שנים, פנה אלי אחד השכנים שרצה למכור דירה באזור, ואמר לי: תשמע, אני לא יודע מה לכתוב במודעה, מי ירצה לקנות

את הדירה הזו, אמרתי לו: תרשום מה שאני אומר לך, והתחלתי לפרט לו מעל עשרים נקודות למה אנשים ירצו לקנות את הדירה שלו, למה המיקום של הדירה זה מיקום הכי טוב שיכול להיות, וזה קרוב ל.. וקרוב ל...

אחרי שהוא שמע ממני את כל זה, הוא אומר לי כמשיח לפי תומו: תשמע, אחרי כל מה שאמרת, אני שוקל שוב אם בדאי לי למכור, אני כבר לא יודע אם אני אמצא דירה עם כל כך הרבה מעלות...

אמרתי לעצמי, ריבוננו של עולם!!! מה עשיתי פה??? הרי לא גיליתי לו את אמריקה, אז מה השתנה??? למה פתאום הוא התהפך, והתחיל לראות את הדירה שהוא מוכר בדירה מבוקשת????

התשובה שזה תלוי אך ורק בנו, כמה אנחנו בוחרים להתמקד, אין יותר טוב מאשר לראות בכל דבר את הטוב!!!
אם תחפש לראות בכל דבר, בכל בעל מקצוע את הטוב, אתה תגלה שכמעט בכל דבר יש צד טוב, ושלאפשר להתמקד רק בטוב.

שידוך מהשקית!!!

"אַחֲרֵי ה' אֱלֹקֵיכֶם תֵּלְכוּ וְאִתּוֹ תֵּידָּאוּ וְאֵת מִצְוֹתָיו תִּשְׁמְרוּ וּבְקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ וְאִתּוֹ תַּעֲבְדוּ וְבוֹ תִּדְבְּקוּן" [י"ג, ה']

אומר רש"י: מה הביאור "ובו תדבקון"? וכי איך אדם יכול להידבק בבורא עולם??? אולי אם הוא יקפוץ ממגדלי עזריאלי... הוא יגיע לבורא עולם 😊 אבל לא נראה שלכך הכוונה, אומר רש"י: ובו תדבקון. הדבק בדרכיו, גמול חסדים, קבור מתים, בקר חולים, כמו שעשה הקב"ה [גמרא סוטה י"ד]

פירוש, שאדם צריך ללכת בדרכיו של בורא עולם, וכמו שבורא עולם מעביר ולא מדקדק איתנו על כל יציאה מהמסלול, ולא רק זה, אלא גם כאשר אנחנו יוצאים מחוץ למסלול, הוא דואג שיהיו לנו צמיגים בצדדים, כמו במסלולי הקארטינג... 😊 כדי שלא ניפגע, כך גם אנחנו צריכים להעביר וגם אם עשו לנו, לקחו לנו ושתו לנו 😊 צריך ללמוד להעביר, ולא להתעכב על כל דבר.

בהרצאה, דיברתי באיזה מקום, ואמרתי להם: שלפעמים, דבר שקורה בין בני זוג, שאחד שולח את השני לקניות עם רשימה של 101 דברים כמנין "מיכאל" [נקודה מעניינת, שבסוף תמיד הוא יוצא עם קנייה בנימטריא של "תרח" 😊] הוא חוזר לבית עם הקניות, והביא במקום 101 הביא 97 דברים, פשוט 4 דברים הוא שכח...

והוא יכול לשמוע: יוואוו, עוד פעם שכחת להביא לי את זה ואת זה??? ובמקום להתמקד ב 97 הדברים שנקנו, בוחרים להתמקד ב 4 הדברים שנשכחו, זה לא יפה!!! ולא הוגן...

וזה לא משנה אם האשה שלחה את הבעל או הבעל שלח את האשה [יש כזה דבר??? 😊] מה גם, שכאשר אדם מתנהג בצורה כזו, הוא מזיק לעצמו, כיון שהוא מוריד לבן/בת זוג את כל החשק לעזור לו.

אם אדם הולך בדרכיו של בורא עולם, בזה הוא בעצם מגיע למצב שהוא דבק בבורא עולם, וכמובן, שבמצב כזה, הסייעתא דשמיא היא אחרת.

בחור שלמד בישיבת חברון התחתן והקים בית, נולדו לו שתי בנות, ולאחר חמש עשרה שנים, ל"ע ול"ע, אשתו חלתה, ואחרי תקופה קצרה היא נפטרה, מאותו היום, מי שתפסה את הפיקוד על הבית, זו היתה הבת הגדולה, בכל הטיפול בעבודות הבית, הבישולים, הכביסות, נקיון הבית, הקניות והדאגה לאחותה.

אחרי כמה שנים, האבא חלה, וגם הוא אחרי תקופה קצרה נפטר, האחות שעד עכשיו תפקדה רק כמו אמא, מאותו היום, היא התחילה לתפקד גם כמו אבא... ושתי הבנות האלה נשארו בלי אבא ובלי אמא, בודדות...

אחרי השבעה, התקשרו לבת הגדולה מהמצבות שהיא הזמינה, ושאלו אותה: מה לכתוב על המצבה???

אמרה להם שהיא לא יודעת, היא אף פעם לא היתה בכזו סיטואציה, שלא נדע.

אמרה לו: תכתוב מה שכולם כותבים, אמר לה: זה לא עובד ככה, זה מאוד תלוי מה הוא היה, איזה אדם הוא היה, תבואי לכאן, תסתכלי על מצבות אחרות תראי מה כתבו, תתעצי עם בן משפחה, ותחליטי.

היא עלתה לאוטובוס שיקח אותה ליד בית העלמין, שם נמצא המקום של המצבות, היא הגיעה לשם, איך שהיא יורדת מהאוטובוס היא קולטת שיש קבוצה של אברכים שעולים למונית שירות, והם שכחו שקית קטנה בתחנה, היא לקחה את השקית וניסתה להשיג אותם, אבל המונית כבר נסעה...

היא ניסתה לחפש אולי יש שם איזה שם או איזה סימן, כדי שהיא תדע למי להחזיר, אבל לא היה שם שום שם, שום סימן, מה שהיה שם זה כמה מחברות עמוסות בחידושי תורה שכזה דבר שווה מיליונים... אם לא מיליארדים.

היא אמרה, אני אקח את זה איתי, אפילו שהראש שלה לא היה במקום... היא עכשיו הולכת לתת להם נוסח למצבה, והדבר האחרון שמתאים לה

אמר לה אותו אדם: בשמחה, אני
אעזור לך, אבל אני חייב לקבל קצת
רקע לדעת מי היה אבא שלך, מה הוא
עשה בחיים, באיזה דברים הוא היה
מיוחד וכד'.

היא התחילה לספר לו על אביה, איפה
הוא למד, מה הוא עשה, ואז הוא אומר
לה: קראו לו ישעיה, נכון?! כן!!! איך
אתה יודעת??? האם הכרת אותו???
בטח שהכרתי אותו!!! אנחנו למדנו
חברותא ביחד בישיבת חברון, וואי,
וואי, הוא נפטר, מה היה לו??? כמה
ילדים יש לו??? וכך נודע לו שיש לו 2
בנות, שנשארו ללא אבא וללא אמא.

הוא אמר לה את הנוסח שתכתוב,
ואחרי זה הוא שאל אותה: איפה אתן
בשבת??? היא ענתה לו: בבית שלנו,
לבד.

ממש לא!!! אמר לה, אתם תבואו
אלינו לשבת, אשתי מאוד תשמח
לארח אתכן, תבואו, תראו גם את
הילדים שלי, ויהיה לכן נחמד, יש לי
בנות בגיל שלכן.

היא סירבה בהתחלה, אבל הוא
התקשר לאשתו וסיפר לה עליהן,

זה לסחוב את השקית של אותו אדם,
אבל על מצות "השבת אבידה" היא
לא תוותר, מה גם, שזה נראה מאוד
חשוב למי שאיבד, כיון שאת חידושי
התורה שהוא כתב, אף אחד לא יוכל
להשלים לו.

היא התקדמה לכיוון המקום של
המצבות, כדי לתת לו נוסח, איך שהיא
נכנסה לשם, פנה אליה אדם ושאל
אותה: סליחה גברת, השקית הזו
שאצלך, האם היא שלך??? ענתה
לו: לא, אני מצאתי אותה עכשיו
בתחנה, ורציתי לתת אותה למונית
ששם הם נסעו, אבל לא הספקתי, ולכן
לקחתי אותה כדי לעשות מצות
"השבת אבידה", והאמת, שחיפשתי
אם יש איזה שם, או איזה טלפון, ולא
מצאתי.

אמר לה אותו אדם: איזה יופי!!! זה
של הבן שלי, בדיוק באנו לכאן לתת
נוסח למצבה של אשתי ע"ה, הוא
לקח ממנה את השקית.

ואז היא שאלה אותו: אולי תוכל לעזור
לי??? אני גם צריכה לתת נוסח
למצבה, ואין לי שום מושג מה
לכתוב...

העסק נשאר אצל האחות הגדולה, שלאחר שנה היא מצאה את זיווגה.

איך הכל התחיל??? מהשקית שהיא לקחה מהתחנה כדי להשיב אותה, היא יכולה לומר לעצמה, אני עכשיו לא במצב של לחשוב על השני, עכשיו הראש שלי נמצא בנוסח של המצבה, אבל היא לא חיפשה להיות פטורה מהמצוה, היא לא חיפשה איך לברוח מזה, אלא היא לקחה את השקית איתה, היא כבר תמצא דרך איך להשיב לו אותה.

והתוצאה היא: שבזכות השקית הזו, הוא פנה אליה, ואז כאשר הוא בא לעזור לה בניסוח המצבה, התברר לו שהוא הכיר את אבא שלהן והזמין אותן לשבת, ומשם כבר השידוך נסגר.

בהרבה מקרים, כאשר אדם חושב על השני, בורא עולם חושב עליו, אם אדם מתנהג לפני משורת הדין, גם איתו מתנהגים לפני משורת הדין.

וביקש ממנה שתזמין אותן, אשתו דיברה איתה ובסוף היא הסכימה לבוא.

מהרגע הראשון שהמארכת ראתה את הבת הצעירה, היא אמרה לבעלה: יואאווו, תראה איזו בחורה אצילית, איזו צניעות, היא יכולה ממש להתאים לבן שלנו, זה יכול להיות מאוד מתאים.

הם שאלו את האחות הגדולה: איך היא חושבת לדאוג לאחותה??? היא ענתה להם שהיא תכננה למכור את העסק של אביה, ובכסף הזה לקנות דירה לאחותה.

ומה איתך??? אמרה להם: אני, ה' יעזור לי.

אמר לה האבא: הוא כבר עזר...

לא הבנתי, מה אמרת??? אמרתי שבזמנך עולם כבר עזר לך, כיון שאת הדירה לאחותך אנחנו ניתן, היא ממש מתאימה לבן שלנו, ונראה לי שהם ממש מתאימים, אשתי מאוד התפעלה ממנה.

בסופו של דבר, אחותה התחתנה עם הבן של החברותא של אבא שלה, וכל

גם לצדקה יש כללים!!!

"כִּי יִהְיֶה בְּךָ אָבִיּוֹן מֵאַחַד אֶחָיֶךָ
בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר הוּא
אֶלְקֶיךָ נָתַן לְךָ לֹא תֵאֱמָץ אֶת
לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת יָדְךָ מֵאֶחָיֶךָ
הָאָבִיּוֹן" [ט"ו, ז']

התורה מצווה אותנו לתת צדקה
לעניים, אוקי הבנתי, אבל מה קשור
פה "אחיד האביון"??? גם לנושא
הצדקה להכנים "משפוחה"???

גם בכזו מצוה לדאוג לקרובים? לדאוג
למשפחה?? מספיק דואגים להם
במשרות בעבודה, גם בצדקה להכנים
את האחים, הגיסים והאחיינים???

אומר הרב פרוינדליך זצ"ל: פשט
מדהים, מסופר: על הרבי מקופישיניץ
שהתגורר בארצות הברית, יום אחד
הוא נסע לביקור פתע אצל אחד
מחסידיו, הוא הגיע לחדר ההמתנה.

איך שהגביר שמע שהרבי נמצא בחדר
ההמתנה, הוא מיד התפנה מכל עסקיו
והגיע לקבל את הרבי בכבוד הראוי,
וביקש ממנו סליחה שהרב הטריח את

עצמו לבוא, ואמר לרב: הרב, אם היית
אומר לי שאתה צריך אותי, אני הייתי
בא עד אליך, לא נעים שהרבי הטריח
את עצמו עד לכאן.

אמר לו הרבי לגביר: באתי לכאן כי
אני צריך אותך, מה שאני יכול לעזור
כבוד הרב??? בשמחה, אמר הגביר.

אמר לו הרב: ידוע לי על משפחה
שזקוקה לתרומה מיידית, כיון שהבעל
שם לא מכנים שום משכורת, והאשה
נמצאת בבית עם הילדים, וחלק מהם
זקוקים לטיפולים רפואיים שעלותם
היא גבוהה, ולרש אין כל...

הגביר שהיה מחסידיו של הרב, בלי
לחשוב פעמיים, הוציא את פנקס
הצ'קים ורשם סכום הגון, שגם הרבי
היה מבסוט וגם אותו אדם.

ושאל: למי לרשום את הצ'ק???
לפקודת מי??? היה שקט של כמה
רגעים, ואז הרבי אמר לו: תרשום
לפקודת אחיך!!!

הגביר היה ב-ה-ל-ם!!! כיון שהוא ידע
על מצבו של אחיו, אבל הוא אמר
לעצמו, בטח הוא יסתדר, בטח דואגים

הבית שלך עם לשון בחוץ... זה לא עובד ככה.

לו במקום מגוריו... ומתברר, שלא דואגים לו, ולא בטיך...

ולכן כאשר התורה מדברת על מצות הצדקה, היא מזכירה: הלו!!! אל תשכח את אחיך האביון, הוא נמצא ראשון ברשימה.

אחרי שיצאו, אמר האדמו"ר למקורביו: ישנם נדיבי לב שנותנים צדקה לכל העולם ואשתו... ודווקא כלפי קרוביהם הם לא נותנים כלום!!!

יש הלכות בדיני צדקה, תחשוב טוב, אם אתה נותן כי בורא עולם ציווה, ואז יש הלכות למי לתת קודם ואיך לחלק, או שאתה נותן כי אתה רוצה שיתנו לך "שישי" או "שלישי" ואז סדר הקדימה כבר פחות מעניין אותך...

בכך הם מוכיחים, שעיקר נתינתם היתה כדי להתפאר שיעריכו אותם וירשמו אותם בעיתון בעמוד הראשי "ה"ה רודף צדקה וחסד", אם הם יתנו לקרוביהם, מי יעריך אותם??? את הכבוד שהם מקבלים בחוץ, הם לא יקבלו בבית.

מדור חדש "בן לאשרי"
מתורתו של ר' יצחק הכהן
הוברמן זיע"א

רבינו זיע"א כתב בספרו ח"א

"והנני מוסר עוד מודעה שהחלטתי להתפלל בל"ג בכל יום על כל אלה שיעיינו בספר ויגידו בשמי דברי תורה לאחרים שיוושעו מכל צרה שצריכים ישועה בעוה"ז ובעוה"ב"

ולכן הם נותנים רק לאנשים שבחוץ.

אומר ה"כתב סופר": אנשים מחפשים לתרום דווקא לכל מיני מקומות שיתנו להם כבוד וכו', אבל לקרובים, אההה שטויות, הם יסתדרו, מה הם צריכים אותנו.

לכן מדגישה התורה: "ולא תקפוץ את ירך מאחריך האביון", אתה נותן צדקה? כל הכבוד!!! אבל יש מושג של עניי עירך קודמין, בני ביתך קודמין, אתה לא יכול לתת צדקה ולהשאיר את בני

"כִּי יִהְיֶה בְּךָ אֲבִיּוֹן" [ט"ו, ז']

אומר הצדיק מרעננה רבינו יצחק הכהן הוברמן זיע"א בספרו "בן לאשרי": על המילים "כי יהיה בך אביון" שזו גימטריה של "אבל הכין אביך" ומביא את הגמרא ב"מסכת שבת" [קנ"א] שאומרת: שכל אדם יקדים מפיתו לעני, כדי שיקדימו לבניו, מה שאומרים בלשון המקצועית של "מקשיבים" מכ"מ, פירוש: מידה כנגד מידה.

איך שאתה תתנהג זה מה שתקבל, אם אתה תעזור לאנשים, מחר או מחרתיים, כאשר הילדים שלך יצטרכו עזרה, אז יהיה מישהו שיעזור להם, אבל אם אתה לא תעזור ולא תאיר

פנים, ולא תוותר לרכב שמנסה להיכנס לנתיב שלך, אל תצפה שמחר כשאתה תצטרך שיעזרו לבן שלך, שיאירו לו פנים או שיתנו לך להיכנס לנתיב, שכולם יסכימו ויחייבו לך כי מה שבשלת תאכל!!!

ואת זה אומר הצדיק מרעננה: "אבל הכין אביך" אם "כי יהיה בך אביון" סימן שאבא שלך הכין את המצב הזה בגלל שהוא היה אבו כמון [קמצן]... לכן מתנהגים אליך באותה הצורה. בערבית אומרים "פח'ל פח'ל" [כמון] איך שאבא שלך התנהג, זו ההתנהגות שאתה תקבל.

אם אתה חושב שיכל להיות לך יותר בבריאות, בפרנסה, וכו' אתה עובר כל יום חשש של ברכה לבטלה!!!

אנחנו מברכים כל יום "שעשה לי כל צרכי" פירוש שמה שאני צריך יש לי, ואם אין לי מזרטי בחניה הסיבה היחידה היא: כי אני לא צריך.

מי יודע מה אני צריך???? את זה יודע לא המנהל בנק, לא היועץ השקעות, היחיד שיודע מה אנחנו צריכים ומה טוב לנו זה בורא עולם!!!

והוא נותן לנו מה שטוב לנו, אז במקום להתלונן, נתחיל להודות ולהעריך, ומובא בזהר הקדוש שמי שמודה מושך עליו חסדים, ומי שמתלונן מושך עליו דינים.

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

חורי היקרים הרב שלום ודינה פרץ הי"ו

פנחס ולינוי כהן הי"ו

יורם ומיי עטיה הי"ו

הגברת אסתר אילוס היקרה הי"ו
לע"נ אבי המשפחה היקר איתמר ז"ל בן
מרגלית תחי'

ה' ישמרם ויחייהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם ובפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

מפגש משפחתי זה נחמד!!! אבל ליום האזכרה של יקירכם אתם רוצים לתת לו יותר!!!

איך? אנחנו פה בשבילכם ולמענכם!!!

מנין [עשרה] תלמידי חכמים בסדר לימוד מיוחד של 3 שעות לע"נ יקירכם ביום השנה, כולל כיבוד וברכות לע"נ
המנוח. בסיום הלימוד השכבה לע"נ, וקדיש על ישראל,
בנוסף כל אותו שבוע יוקדש השיעור היומי לע"נ, ובסיום השיעור תיערך השכבה.

לפרטים חייגו 052-765-4865

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי'	אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א	לאה בת חסיבה חסידה תחי'
רבקה בת סעדה תחי'	משפחת אדרי הי"ו	ר' רפאל ישראל בן מוזל הי"ו
רבקה בת חסיבה חסידה תחי' לזיווג הגון והצלחה, אושר רפאל בן רבקה הי"ו לברכה והצלחה בתורה ויראת שמיים	רבקה בת לאה תחי' להצלחה ברו"ג רפאל בן לאה הי"ו אלחנן בן לאה להצלחה ברו"ג	החתן יצחק בן לאה הי"ו והכלה מיכל בת ענבל תחי' שיוזכו לבנין עדי עד מתוך בריאות נחת אושר ועושר אמון
מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי'	לינוי בת שירה תחי' מאיר בן לינוי ני"ו	יעקב בן מו"נה הי"ו דניס בת צביה תחי'
הילדה מוריה בת רחל תחי' רחל בת מתנה כרמלה תחי'	להצלחת לידור יוסף בן דגנית הי"ו ואפרת בת רחל תחי'	צינה בת שושנה תחי' דניאל יעקב בן חנה הי"ו לזרע בר קיימא
לזיווג הגון ולהצלחה ברו"ג צבי בן שמחה הי"ו	לרפואה שלימה תמור עמור בת רשל תחי'	ר' רחמים בן ריקה הי"ו שולמית בת סוליקה תחי'
יעקב בן פריחה הי"ו לרפואה שלימה ברמ"ח אבריו ושס"ה גידיו.	ישראל עמור בן תמור ויעל הי"ו להצלחה בכל מעשי ידיהם שלומי ושירן עמור הי"ו להצלחה בכל מעשי ידיהם	עינת ועוז עטיה הי"ו להצלחה ונחת מהבנות עופרי ועומר מאורי הי"ו.
שמעון בן חנה הי"ו דורית בת סולטנה מלכה תחי' עומרי יוסף, ליאל, תהל, ויהלי בני דורית להצלחה בכל	ניסים בן חסיבה הי"ו סולטנה מלכה בת עישה תחי' דוד בן חנה הי"ו חנה בת מרים הי"ו	לזיווג הגון אברהם בן יוכבד סיגל בת מימי ובנה הי"ו לבריאות והצלחה
לזיווגים הגונים דוד בן אירית הי"ו בן ציון בן אירית הי"ו	לזיווג הגון ישראל בת דינה תחי' מירב בת דינה תחי'	יונתן בן אביבה הי"ו לבריאות הנפש והגוף.
הרב פנחס אליהו פרץ הי"ו בן דינה דוניז תחי' לרפו"ש	דוד בן הומה הי"ו לרפואה שלימה	אלעזר גרשון בן תפארת לרפו"ש

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל עישה בת סלטנה ע"ה	חמותי הרבנית חסיבה חסידה בת סוליקה ע"ה	מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה"
לע"נ אברהם יהודה ג'רד קורן בן מרי ז"ל	הרב אילן דראי בר סוזן ז"ל פאני פריחה אביטן בת תמור ע"ה	סבא וסבתא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל וריקה בת עזיזה ע"ה
איתמר אילוס בן מרגלית ז"ל אייר בת מרגלית ע"ה	הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן	הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאתא אסתר זיע"א
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל	עליזה מועלם בת סימי ע"ה	מושה סרג' עטיה בן אורידיה ז"ל
ישראל קיסוס ז"ל בן רחל חיה תחי'	הבחור אהרן בן אורית ז"ל	ישי בן חמו ז"ל בן רותי תחי'
האווה"ח הקדוש ר' חיים בן עטר זיע"א	חיים דוד בן פאני פריחה ז"ל לאה בת פאני פריחה ע"ה	מושה [מושיטון] עמר בר תמו ז"ל
שלמה מומי טוידר ז"ל בן סוליקה	אברהם אדרי בר יקוט ז"ל חנינה חנה בת שמחה ע"ה דוד אדרי בן חנינה חנה ז"ל	סמ"ר נהוראי סעיד ז"ל בן זוהר וחגית הי"ו מסר נפשו ב-ב"ב תשרי בעיר אופקים
לידיה בת ליזט ע"ה	יפה בת סימי ע"ה לבית כהן	יצחק יחיא בן סעדה ז"ל
חיים בן רימה ז"ל לבית פרפרה	ששה-מלקמו בת לאויטה ע"ה	רבקה בת חנה ע"ה
הקדש לע"נ יקירך ב 50 ₪ לשבוע	יעקב דוקרקר בן שרה ז"ל	יוסף אהרן בן מרגלית ז"ל

לשותפות לפעילות העמותה. הפצת גיליונות מקשיבים לקולך ברחבי הארץ. כולל ערב שעתו חפץ
בפריסה ארצית. כולל יום שישי. חלוקות מזון למשפחות נזקקות.

"מקשיבים לקולך" ע"ר 580787802 בנק 12 הפועלים סניף 633 מס' חשבון 83447

לשותפות באשראי וביט דרך עמדות נדרים פלוס "מקשיבים לקולך"

להקמת הו"ק בנקאית קוד מוסד 56641 או דרך נדרים פון חייגו 03-763-0585 שלוחה 2417

נקודות "מקשיבים" ברחבי הארץ

נתיבות [מערב]

054-625-6939

באר שבע

חנות העור והמפתח
רחוב קק"ל 126

נתיבות

נחלת יששכר
050-416-6231

ירושלים

שכונת רמת שלמה
בית כנסת-נר יוסף
בית כנסת הרמח"ל

נתיבות

נווה שרון
052-712-5697

נתיבות

דפוס ספרינט
רחוב חיל אויר 74

אשקלון

053-280-3528

אופקים

רחוב הרב חיים פיינר
052-765-4865

אופקים

במשרד "מרכז תבונות"
רחוב ר' אלעזר אבוחצירא 3\6

בני ברק

רמת אלחנן משפחת הרב פריץ
רחוב הרב זוננפלד 10
052-768-4697

בני ברק

שיכון ג' דפוס S.O.S
שדרות הנצי"ב 1
03-5568453

בני ברק

שיכון ה'
052-712-5696

ירושלים

הר נוף
052-710-6515

ירושלים

שכונת גאולה
052-760-2049

ירושלים

רמות ד' רח' זריצקי דוד 12\1
משפחת הרב בן חמו הי"ו

ירושלים

נחלאות חנות סגולה תשמישי
קדושה של ישיבת המקובלים נהר
שלום רחוב שילה 4 02-6443300

מעוניין להצטרף להפצה
ולצבור זכויות והגנה על עם
ישראל?

התקשר עכשיו 052-765-4865

חדרה

משפחת אור
050-476-7700

פתח תקוה

דניאל הי"ו
054-676-5094

רחובות

052-761-7667

ביתר עילית

גבעה B רחוב הרב שך 42
053-310-9393

נוף הגליל

שכונת הר יונה
052-768-3794

אלעד

בן קסמא 11
משפחת בן לולו
054-844-0210

בית שמש

יפה נוף בן עזאי 27 משפחת
הרב בן חמו 052-714-0376

אשדוד

אביב מזוז הי"ו
054-488-5622

חדרה

יעקב לוי הי"ו
054-625-8776